YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu viides jaosto)

27 päivänä tammikuuta 2000 *

Asiassa T-256/97,

Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC), Belgian oikeuden mukaan perustettu kansainvälinen järjestö, kotipaikka Bryssel, edustajanaan solicitor B. O'Connor, avustajanaan asianajaja B. García Porras, Salamanca, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto A. Kronshagen, 22 rue Marie-Adélaïde,

kantajana,

jota tukee

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään Treasury Solicitor's Departmentin virkamies M. Ewing, avustajanaan barrister D. Anderson, Englannin ja Walesin asianajajayhteisö, prosessiosoite Luxemburgissa Ison-Britannian suurlähetystö, 14 boulevard Roosevelt,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja V. Kreuschitz ja oikeudellisen yksikön virkamies N. Khan, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 18.7.1997 tehdyn komission päätöksen, jossa tämä kieltäytyy pitämästä kantajaa polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1) tarkoitettuna asianomaisena osapuolena siinä menettelyssä, jonka johdosta komissio on antanut 7.4.1998 asetuksen (EY) N:o 773/98 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisemattomien puuvillakankaiden tuonnissa (EYVL L 111, s. 19),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas, P. Lindh, J. Pirrung ja M. Vilaras,

kirjaaja: A. Mair,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 23.3.1999 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus) 5 artiklan 10 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta ilmoitetaan tutkimuksen vireillepanosta, määrätään tutkimuksen kohteena oleva tuote ja maat, esitetään yhteenveto saaduista tiedoista ja vahvistetaan, että kaikki tarvittavat tiedot on toimitettava komissiolle; siinä annetaan määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jos nämä näkökannat ja tiedot on otettava huomioon tutkimuksessa; lisäksi siinä täsmennetään määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiolta tulla kuulluksi 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti."

2 Perusasetuksen 6 artiklan 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tuojille, viejille, viejämaan julkisen vallan edustajille ja valituksen tekijöille, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, järjestetään pyynnöstä mahdollisuus kohdata osapuolet, joiden edut ovat ristiriidassa, vastakkaisista väitteistä keskustelemiseksi. Jos mahdollisuus järjestetään, on otettava huomioon tarve suojata tietojen luottamuksellisuus sekä osapuolten oma etu. Osapuolten ei ole pakko osallistua kohtaamiseen, eikä tietyn osapuolen poissaolosta aiheudu vahinkoa sen asialle. Tämän artiklan mukaisesti suullisesti toimitetut tiedot otetaan huomioon siltä osin kuin ne myöhemmin vahvistetaan kirjallisesti."

3 Sen 6 artiklan 7 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt, käyttäjät ja kuluttajajärjestöt, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, samoin kuin viejämaan edustajat, voivat kirjallisesta pyynnöstään tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen kohteena oleva osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta yhteisön tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten toimittamia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta eivätkä tiedot ole luottamuksellisia 19 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä ja jos niitä käytetään tutkimuksessa. Kyseiset osapuolet voivat esittää huomioitaan näistä tiedoista, ja niiden huomautukset otetaan huomioon siltä osin kuin ne ovat riittävästi perusteltuja."

4 Sen 21 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Jotta voitaisiin määrittää, onko toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön edun mukaista, kaikkia etuja olisi arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien yhteisön tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut, ja tällainen määritys voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut tilaisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Polkumyynnin ja vahingon perusteella vahvistettuja toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista.

2. Jotta viranomaisilla olisi luotettava perusta kaikkien näkökantojen ja tietojen huomioon ottamiseksi, kun ne päättävät, onko toimenpiteiden käyttöön ottaminen yhteisön etujen mukaista, valituksen tekijät, tuojat ja niitä edustavat yhdistykset ja käyttäjiä ja kuluttajia edustavat järjestöt voivat ilmoittautua ja toimittaa tiedot komissiolle polkumyyntitutkimuksen vireillepanoilmoituksessa vahvistetussa määräajassa. Nämä tiedot tai asianmukaiset yhteenvedot niistä toimitetaan muille tässä artiklassa mainituille osapuolille, joilla on oikeus vastata niihin."

5 GATTin seuraajan, Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL L 336, s. 3; jäljempänä WTO-sopimus) liitteeseen 1 A sisältyvän tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL L 336, s. 103; jäljempänä polkumyynnin vastaiset säännöt), joka on hyväksytty Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986—1994) laadittujen sopimusten tekemisestä

Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1), 6 artiklan 11 ja 12 kohdassa säädetään seuraavaa:

"6.11 Tässä sopimuksessa asianosaisiin kuuluu

i) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen viejä tai ulkomainen valmistaja tai tuoja tai kauppias- tai liikealan yhdistys, jonka jäsenistä enemmistö on tällaisen tuotteen valmistajia, viejiä tai tuojia;

ii) viejäjäsenen hallitus; ja

iii) vastaavan tuotteen valmistaja tuojajäsenen alueella tai kauppias- tai liikealan yhdistys, jonka jäsenistä enemmistö valmistaa vastaavaa tuotetta tuojajäsenen alueella.

Tämä luettelo ei saa estää jäseniä sisällyttämästä asianosaisiin muitakin kuin edellä mainitut kotimaiset ja ulkomaiset osapuolet.

6.12 Tutkittavana olevan tuotteen teollisille käyttäjille ja silloin, kun tuotetta yleisesti myydään vähittäiskaupan portaassa, edustuksellisille kuluttajajärjestöille on viranomaisten puolesta annettava [mahdollisuus toimittaa] tietoja, jotka ovat asiaankuuluvia polkumyyntiä, vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevassa tutkimuksessa." *

* — Lainausta on korjattu yhteisojen tuomioistuimessa, koska sopimuksen suomenkielinen versio on epatarkka.

Asian perustana olevat tosiseikat

6 Bureau européen des unions de consommateurs (Euroopan kuluttajajärjestö, jäljempänä BEUC) on Belgian oikeuden mukaan perustettu kansainvälinen järjestö, joka edustaa yhteisön toimielimissä kansallisia kuluttajajärjestöjä, jotka toimivat jäsenvaltioissa ja muissa Euroopan maissa.

7 Komissio julkaisi 11.7.1997 ilmoituksen (97/C 210/09) Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisemattomien puuvillakankaiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EYVL C 210, s. 12, jäljempänä ilmoitus menettelyn aloittamisesta) sen jälkeen, kun Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton) oli 26.5.1997 tehnyt perusasetuksen 5 artiklan mukaisen valituksen.

8 Perusasetuksen 5 artiklan 10 kohdan mukaan ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta annetaan määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jotta ne otettaisiin huomioon tutkimuksessa. Lisäksi siinä täsmennetään määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiolta tulla kuulluksi perusasetuksen 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

9 BEUC pyysi 15.7.1997 komissiolle osoittamassaan kirjeessä, että se hyväksyttäisiin asianomaiseksi osapuoleksi ja että sen annettaisiin tutustua valitukseen ja tutkimuksen muiden osapuolten toimittamiin tietoihin, jolleivät nämä tiedot ole perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdassa ja 19 artiklassa tarkoitetulla tavalla luottamuksellisia.

10 Komissio vastasi 18.7.1997 pääosaston "ulkosuhteet: kauppapolitiikka, suhteet Pohjois-Amerikkaan, Kaukoitään, Australiaan ja Uuteen-Seelantiin" (PO I)

osaston E "Polkumyynnin torjunta: haitat yhteisön kannalta (politiikka, tutkimukset ja toimenpiteet); muut kauppapoliittiset keinot ja yleiset asiat" laatimalla kirjeellä (jäljempänä riidanalainen päätös) seuraavaa:

"Komission yleisen kannan mukaan, jonka BEUC hyvin tuntee, haluaisin — — korostaa, että valkaisemattomia puuvillakankaita ei voida pitää yleisesti vähittäiskaupassa myytyinä tuotteina, toisin sanoen kysymys ei ole tuotteista, joiden osalta BEUC:tä voitaisiin pitää — — asetuksen N:o 384/96 5 artiklan 10 kohdassa, 6 artiklan 7 kohdassa ja 21 artiklassa tarkoitettuna asianomaisena osapuolena — —

Näin ollen minun on ilmoitettava, ettemme voi täyttää pyyntöänne valituksen toimittamisesta ja muihin kuin luottamuksellisiin asiakirjoihin tutustumisesta."

11 Viittauksella "yleiseen kantaan, jonka BEUC hyvin tuntee", komissio viittaa aikaisempaan kirjeenvaihtoon ja etenkin 3.2.1997 päivättyyn kirjeeseen sisältyneeseen päätökseen, joka oli kantajan nostaman kumoamiskanteen kohteena (ks. asia T-84/97, BEUC v. komissio, määräys 4.5.1998, Kok. 1988, s. II-795, 53—55 kohta).

12 Komissio kieltäytyi tällä 21.2.1996 aloitettua polkumyynnin vastaista menettelyä koskevalla kirjeellään pitämästä BEUC:tä asianomaisena osapuolena ja antamasta sen tietoon ei-luottamuksellisia asiakirjoja, ja näin kahdesta syystä. Komission mukaan

i) BEUC:tä ei voida pitää asianomaisena osapuolena GATTin polkumyynnin vastaisten sääntöjen perusteella. Komissio korostaa erityisesti, että GATTin polkumyynnin vastaisten sääntöjen 6 artiklan 12 kohdassa "todetaan sel-

västi, että silloin, kun tuotetta yleisesti myydään vähittäiskaupassa, edustuksellisilla kuluttajajärjestöillä on mahdollisuus toimittaa tietoja, jotka liittyvät polkumyyntiin, vahinkoon ja syy-yhteyteen. Tästä ei ole kyse nyt esillä olevassa asiassa, koska valkaisematonta puuvillakangasta ei myydä yleisesti vähittäiskaupassa";

ii) BEUC:tä ei voida pitää asianomaisena osapuolena asetuksen N:o 384/96 perusteella. Komissio toteaa erityisesti seuraavaa: "Lisäksi toteatte, että yhteisön lainsäädännön perusteella edustukselliset kuluttajajärjestöt voivat osallistua polkumyynnin vastaiseen menettelyyn — — asetuksen N:o 384/96 21 artiklan 2 kohdassa kuvatulla tavalla. Nyt esillä olevassa asiassa samankaltainen tuote on kuitenkin puolivalmis välituote, jota ei myydä yleisesti vähittäiskaupassa, eivätkä kuluttajat ole siten tämän tuotteen käyttäjiä."

13 Komissio antoi 7.4.1998 asetuksen (EY) N:o 773/98 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisemattomien puuvillakankaiden tuonnissa (EYVL L 111, s. 19; jäljempänä väliaikainen asetus).

14 Väliaikainen asetus tuli sen 4 artiklan mukaisesti voimaan 10.4.1998, ja sen oli määrä olla voimassa kyseisestä päivästä lukien kuusi kuukautta. Koska neuvosto ei antanut perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdassa säädetyssä 15 kuukauden määräajassa menettelyn aloittamisesta asetusta lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta, väliaikainen asetus lakkasi olemasta voimassa 10.10.1998.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten sekä väliintulijan vaatimukset

15 Kantaja nosti 19.9.1997 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nyt esillä olevan kanteen.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 25.5.1998 antamallaan määräyksellä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan väliintulijaksi tukemaan kantajan vaatimuksia.

17 Komissio vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan nojalla 4.11.1998 toimittamallaan erillisellä hakemuksella, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaisi lausunnon antamisen raukeavan nyt esillä olevassa asiassa.

18 Kantaja esitti hakemuksesta huomautuksensa 20.11.1998. Yhdistynyt kuningaskunta luopui 19.11.1998 päivätyllä kirjeellään tätä hakemusta koskevien huomautusten esittämisestä.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu viides jaosto) hylkäsi tämän hakemuksen asiassa T-256/97, BEUC vastaan komissio, 1.2.1999 antamallaan määräyksellä (Kok. 1999, s. II-169), ja totesi, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

20 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu viides jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia.

21 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 23.3.1999 pidetyssä istunnossa.

22 BEUC vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä kieltäydytään pitämästä sitä asianomaisena osapuolena

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä lisäksi kieltäydytään antamasta sille samoin kuin muille kuluttajajärjestöille mahdollisuutta tutustua sellaisissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä toimitettuihin ei-luottamuksellisiin tietoihin, jotka koskevat muita kuin yleisesti vähittäiskaupassa myytyjä tuotteita

— määrää kaikki muut tarpeellisiksi katsomansa toimenpiteet

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 Yhdistynyt kuningaskunta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen.

24 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää riidanalaisen päätöksen kumoamisvaatimuksen tutkimatta siltä osin kuin siinä kieltäydytään antamasta kantajalle ja muille kuluttajajärjestöille mahdollisuutta tutustua sellaisissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä saatuihin ei-luottamuksellisiin tietoihin, jotka koskevat muita kuin yleisesti vähittäiskaupassa myytyjä tuotteita

— hylkää kanteen muilta osin perusteettomana

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

25 Komissio väittää, että BEUC:n vaatimus riidanalaisen päätöksen kumoamisesta on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin päätöksessä kieltäydytään antamasta sille samoin kuin muille kuluttajajärjestöille mahdollisuutta tutustua sellaisissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä saatuihin ei-luottamuksellisiin tietoihin, jotka koskevat tuotteita, joita ei myydä yleisesti vähittäiskaupassa. Komissio vetoaa siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla) nojalla oikeus valvoa toimielinten säädösten ja päätösten laillisuutta, eikä se voi arvioida sellaisten tilanteiden laillisuutta, jotka ovat vain hypoteettisia. Luon-

nollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden asiavaltuutta koskevista säännöistä ilmenee myös, että kantajalla ei ole oikeutta esittää tällaista vaatimusta kolmansien nimissä.

26 BEUC väittää, että riidanalainen päätös tuo esiin kysymyksen siitä, voidaanko kuluttajajärjestöjä yleisesti ottaen pitää asianomaisina osapuolina. Riidanalainen päätös vaikuttaa suoraan sekä sen etuihin että muiden kuluttajajärjestöjen etuihin paitsi kyseisessä polkumyynnin vastaisessa menettelyssä, myös kaikissa sellaisissa mahdollisissa tulevissa menettelyissä, jotka koskevat muita kuin yleisesti vähittäiskaupassa myytyjä tuotteita. Sillä on erityinen intressi suojella näitä oikeuksia kaikkien jäsenvaltioiden tärkeimpien kuluttajajärjestöjen edustajana. Se ei vaadi vahingonkorvausta muiden henkilöiden nimissä, vaan kiinnittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen huomion tilanteeseen, joka voi aktualisoitua tulevaisuudessa ja joka voidaan välttää, jos riidanalainen päätös kumotaan vaaditulla tavalla.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

27 Kantaja vaatii ensisijaisessa vaatimuksessaan (ks. edellä 22 kohdan toinen luetelmakohta) riidanalaisen päätöksen kumoamista siltä osin kuin siinä kieltäydytään pitämästä sitä perusasetuksen 5 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuna asianomaisena osapuolena.

28 Sen toisella kumoamisvaatimuksella on kaksi kohdetta (ks. edellä 22 kohdan kolmas luetelmakohta).

29 Ensinnäkin kantaja pyrkii siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaisi saman päätöksen, jossa se kieltäytyy antamasta kantajalle mahdollisuutta tutustua sellaisissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä toimitettuihin ei-luottamuksellisiin tietoihin, jotka koskevat muita kuin yleisesti vähittäiskaupassa myytyjä tuotteita.

30 Toiseksi se pyrkii riidanalaisen päätöksen laajemmalla tulkinnalla myös siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tekisi laajemmansisältöisen päätöksen, jolla komissio velvoitettaisiin muuttamaan tulevaisuudessa asiassa harjoittamaansa politiikkaa siten, että kaikki kuluttajajärjestöt voisivat saada tutustua ei-luottamuksellisiin asiakirjoihin sellaisissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä, jotka koskevat muita kuin yleisesti vähittäiskaupassa myytyjä tuotteita.

31 Tämä toinen kumoamisvaatimus on jätettävä tutkimatta.

32 Koska tämä vaatimus koskee oletusta siitä, että kantajalle ei annettaisi mahdollisuutta tutustua itse ei-luottamuksellisiin tietoihin, siinä ei esitetä mitään uutta ensisijaiseen vaatimukseen nähden. Perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan mukainen oikeus saada ei-luottamuksellisia tietoja liittyy sellaisen asianomaisen osapuolen asemaan, joka on ilmoittautunut saman asetuksen 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

33 Tämän vaatimuksen toisen osan osalta on huomattava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä on arvioitava kantajan oikeussuojan tarpeen osalta hetkenä, jolloin kannekirjelmä jätettiin. Tätä oikeussuojan tarvetta ei voida arvioida myöhemmän, hypoteettisen tapahtuman perusteella (asia T-16/96, Cityflyer Express v. komissio, tuomio 30.4.1998, Kok. 1998, s. II-757, 30 kohta). Toisaalta luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on, että kantaja osoittaa, että riidanalaisen toimenpiteen kumoaminen on hänen henkilökohtaisten etujensa mukaista (ks. asia T-78/98, Unione

provinciale degli agricoltori di Firenze ym. v. komissio, määräys 29.4.1999, 30 kohta, Kok. 1999, s. II-1377).

34 Siltä osin kuin tämän vaatimuksen toisella osalla pyritään siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ottaisi kantaa muiden kuluttajajärjestöjen kuin BEUC:n oikeuksiin, se koskee yksilöimättömien kolmansien osapuolten intressiä eikä kantajalla itsellään olevaa oikeussuojan tarvetta. Toisaalta siltä osin kuin sillä pyritään siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ottaisi kantaa oikeuksiin, jotka liittyvät polkumyynnin vastaisiin menettelyihin, joita ei ole vielä aloitettu, se perustuu tuleviin ja hypoteettisiin seikkoihin.

35 Joka tapauksessa tämän vaatimuksen toinen osa on tarpeeton. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asianomaisen toimielimen on EY:n perustamissopimuksen 176 artiklan (josta on tullut EY 233 artikla) mukaisesti toteutettava kumoamiskanteesta annetun tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet (asia T-43/92, Dunlop Slazenger v. komissio, tuomio 7.7.1994, Kok. 1994, s. II-441, 18 kohta ja asia T-548/93, Ladbroke Racing v. komissio, tuomio 18.9.1995, Kok. 1995, s. II-2565, 54 kohta).

36 Edellä esitetystä seuraa, että toinen kumoamisvaatimus on jätettävä tutkimatta.

Pääasia

37 BEUC esittää kanteensa tueksi yhden kanneperusteen, joka koskee perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan ja 21 artiklan rikkomista. Se väittää ennen kaik-

kea, että komissio on yhtäältä tulkinnut väärin perusasetuksen asiaa koskevia säännöksiä ja toisaalta vedonnut virheellisesti polkumyynnin vastaisiin sääntöihin.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

Perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan ja 21 artiklan tulkinta

38 BEUC huomauttaa, että komissio on kieltäytynyt pitämästä sitä asianomaisena osapuolena riidanalaisessa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä pelkästään sillä perusteella, että se koski tuotteita, joita ei myydä yleisesti vähittäiskaupassa.

39 Tässä komission lähestymistavassa ei oteta selvästikään huomioon perusasetuksen asiaa koskevien säännösten sanamuotoa, ja se on siten lainvastainen.

40 Perusasetuksen säännökset ja erityisesti sen 6 artiklan 7 kohta ja 21 artiklan 1 ja 2 kohta ovat kantajan mukaan selviä ja täsmällisiä. Niitä on sovellettava samanaikaisesti eivätkä ne sulje toisiaan pois. Kuten perusasetuksen johdanto-osan 13. perustelukappale osoittaa, näiden säännösten tarkoituksena on määritellä ne henkilöt, joita on pidettävä asianomaisina osapuolina polkumyynnin vastaisissa menettelyissä, ja vahvistaa, millä edellytyksillä ne voivat osallistua menettelyyn. Näissä säännöksissä annetaan kuluttajajärjestöille oikeus ilmoittautua, tutustua kaikkiin polkumyynnin vastaisen menettelyn osapuolten toimittamiin ei-luottamuksellisiin tietoihin ja esittää kaikenlaisia tietoja tutkimuksen kohteena olevien tuotteiden laadusta tai tyypistä riippumatta.

41 Se korostaa, että yhteisöjen tuomioistuin on itse tunnustanut yleisesti sovellettavassa yhteisön oikeuden säädöksessä nimenomaisesti annetulla oikeudella olevan merkityksen. Asiassa C-170/89, BEUC vastaan komissio, 28.11.1991 antamassaan tuomiossa (Kok. 1991, s. I-5709, 30 kohta) komissio kieltäytyi hyväksymästä sen pyyntöä saada tutustua polkumyynnin vastaisen menettelyn asiakirjoihin, jotka eivät olleet luottamuksellisia, sillä perusteella, että kyseisenä ajankohtana sovellettavaan perusasetukseen [polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2423/88 (EYVL L 209, s. 1)] ei sisältynyt nimenomaisia säännöksiä, joissa kuluttajajärjestöille annettaisiin tällainen oikeus. Se totesi kuitenkin, että "yhteisön lainsäätäjän tehtävänä on arvioida, pitäisikö perus-polkumyyntiasetuksessa antaa kuluttajien etuja valvovalle järjestölle oikeus tutustua asiakirjoihin, jotka eivät ole luottamuksellisia".

42 Antaessaan perusasetuksen yhteisön lainsäätäjä on kantajan mukaan muuttanut aiemmin vallinnutta tilannetta ja antanut kuluttajajärjestöille nimenomaisesti oikeuden ilmoittautua ja osallistua menettelyyn. Lainsäätäjä olisi voinut rajoittaa kuluttajajärjestöjen oikeutta rajoittamalla niiden mahdollisuutta osallistua menettelyyn esimerkiksi "silloin, kun tuotetta yleisesti myydään vähittäiskaupan portaassa". Koska tällaista rajoitusta ei kuitenkaan ole säädetty perusasetuksessa, kuluttajajärjestöillä on oikeus ilmoittautua, saada tietoonsa kaikki polkumyynnin vastaisen tutkimuksen osapuolten toimittamat ei-luottamukselliset tiedot ja toimittaa kaikenlaisia tietoja.

43 BEUC esittää niin ikään, että vastoin komission väitettä, jonka mukaan kuluttajien intressit eivät ole yhteisön edun mukaisia siltä osin kuin BEUC ei voi toimittaa perusasetuksen 21 artiklassa edellytettyjä konkreettisia tietoja, jotka koskevat riittävästi yhteisön etua (ks. jäljempänä 52 kohta), kuluttajilla voi olla todellinen intressi osallistua sellaisiin menettelyihin, jotka koskevat muita kuin yleisesti vähittäiskaupassa myytyjä tuotteita.

44 Se, että kuluttajajärjestöjen toimittamien tietojen väitetään olevan epäluotettavia, ei estä niiden oikeutta tulla pidetyiksi asianomaisina osapuolina. Jos oletetaan, että niiden esittämät tiedot tai kommentit tietyssä menettelyssä eivät ole merkityksellisiä eivätkä luotettavia, komissiolla on aina mahdollisuus olla ottamatta niitä huomioon.

45 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus hyväksyy BEUC:n perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdasta ja 21 artiklasta esittämän tulkinnan. Koska perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan sanamuoto ei ole mitenkään epäselvä, ilmoittautuneilla kuluttajajärjestöillä on siinä annetut oikeudet. Se, että samalla sekä käyttäjille että kuluttajajärjestöille annetaan oikeuksia, osoittaa lainsäätäjän tarkoituksena olleen antaa viimeksi mainituille oikeuksia, vaikka kuluttajat eivät olisi kyseisen tuotteen käyttäjiä. Sama koskee 21 artiklan sanamuotoa, jonka 1 kohdassa käytetään niin ikään ilmaisuja "käyttäjät ja kuluttajat" ja 2 kohdassa ilmaisuja "käyttäjiä ja kuluttajia edustavat järjestöt". Tämä terminologia osoittaa, että lainsäätäjä on tarkoittanut tilanteita, joissa kuluttajat eivät ole kyseisen tuotteen käyttäjiä mutta joissa niillä on kuitenkin etuja puolustettavanaan.

46 Se kiistää, että valkaisemattoman puuvillakankaan hinnat kiinnostaisivat kantajaa ainoastaan "abstraktilla tasolla" tai että sen intressit liittyisivät ainoastaan "muihin tuotteisiin". Vaikka kuluttajien intressi on varmasti välillinen siten, että valkaisematonta puuvillakangasta on yleensä vielä käsiteltävä, ennen kuin se

myydään kuluttajalle, tämä intressi on kuitenkin täysin konkreettinen eikä abstrakti ja filosofinen, kuten komissio väittää.

47 Komissio korostaa ensinnäkin, että asianomaiset eri osapuolet määritellään menettelyn kohteen perusteella, olipa kyse yhteisön tuotannonalasta, viejistä tai tuojista. Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa "yhteisön tuotannonalalla" tarkoitetaan "samankaltaisten tuotteiden tuottajia yhteisössä kokonaisuutena". Siinä ei siis pidetä asianomaisina osapuolina muita kuin samankaltaisten tuotteiden tuottajia tai maahantuojia. Näin ollen kieltäytyessään pitämästä kantajaa valkaisemattoman puuvillakankaan kuluttajien edustajana se ei ole kohdellut sitä eri tavalla kuin muita asianomaisten osapuolten ryhmiä.

48 Kuluttajajärjestöt muodostavat ainoastaan yhden perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdassa luetelluista ryhmistä. Kutakin näistä ryhmistä on tulkittava samanlajisuusperiaatteen mukaisesti (eiusdem generis). Ainoastaan niitä järjestöjä, jotka edustavat polkumyynnin vastaisen menettelyn kohteena olevan tuotteen kuluttajia, voidaan pitää kyseisessä menettelyssä "kuluttajajärjestöinä".

49 Komission eri aloilla suorittamien hallinnollisten tutkimusten peruspiirteenä on se, että oikeus osallistua tutkimukseen riippuu yhteydestä sen kohteeseen. Polkumyynnin vastaisen tutkimuksen sisältö määräytyy tutkimuksen kohteena olevien tuotteiden mukaan, ja valkaisemattoman puuvillakankaan osalta ei ole kuluttajia, vaan ainoastaan käyttäjiä.

50 Komissio huomauttaa, että perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdassa käytetty ilmaisu "edustavat" viittaa maahantuojien yhdistyksiin sekä käyttäjien ja kuluttajien järjestöihin. Näissä menettelyissä on yleisenä käytäntönä, että maahantuojien yhdistykset ja käyttäjien järjestöt edustavat jäsentensä intressejä, ja

että tällaiset osapuolet jopa perustavat tiettyä tapausta varten yhdistyksiä, joiden ainoana tarkoituksena on edustaa niitä polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa. Tällaiset yhdistykset eivät ole virallisesti tunnustetun "edustavan" järjestön asemassa, mutta komissio hyväksyy ne neuvottelukumppaneiksi, jos ne edustavat kyseistä intressiä tutkimuksen kohteena olevaan tuotteeseen nähden.

51 Perusasetusta sovelletaan kaikkia tuotteita koskeviin menettelyihin, riippumatta siitä, myydäänkö niitä vähittäiskaupassa vai ei, ja silloin, kun siinä mainitaan samalla kertaa sekä käyttäjät että kuluttajat, siinä otetaan huomioon pelkästään se, että vaikka esimerkiksi kantaja edustaisi ääninauhojen yksityisten käyttäjien intressejä, näitä henkilöitä kutsutaan silti yleisesti kuluttajiksi. Se, että asetuksen sanamuodon mukaan eri ilmaisuja käytetään yleisesti erilaisista käyttäjistä, ei kuitenkaan merkitse väistämättä sitä, että kaikissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä asianomaiset osapuolet kattaisivat samalla sekä käyttäjät että kuluttajat.

52 Komissio arvioi, että sen perusasetuksesta tekemä tulkinta on polkumyynnin vastaisen tutkimuksen kannalta kantajan esittämää tulkintaa johdonmukaisempi. Tutkimus suoritetaan tiukkojen määräaikojen kuluessa, ja asia on mahdollista selvittää ainoastaan, jos komissiolla on käytettävissään tietoja luotettavista lähteistä, toisin sanoen taloudellisilta toimijoilta, jotka voivat esittää näyttöä esittämilleen väitteille. Koska kantaja ei edusta valkaisemattoman puuvillakankaan kuluttajia, se ei voi toimittaa komissiolle perusasetuksen 21 artiklassa edellytettyjä konkreettisia tietoja, jotka koskevat riittävästi yhteisön etua, eikä myöskään lisätietoja muiden osapuolten sille toimittamiin tietoihin nähden.

53 Kantajan väitteiden hyväksyminen johtaisi siihen, että kaikkien raaka-aineita koskevien polkumyynnin vastaisten tutkimusten kohde laajenisi huomattavasti. Menettelyllisten oikeuksien myöntämisellä kantajalle olisi mieltä vain, jos komissiolla olisi myös velvollisuus ottaa huomioon sen väitteet, kuten perusasetuksen 21 artiklan 5 kohdassa edellytetään. Komissio väittää, että lainsäätä-

jän tarkoituksena sen viitatessa perusasetuksessa kuluttajajärjestöihin ei ole ollut asettaa raaka-aineen polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa komissiolle velvollisuutta ottaa huomioon toimenpiteiden mahdollisia vaikutuksia kyseisestä raaka-aineesta valmistettujen kulutustuotteiden laajan valikoiman kuluttajiin.

Perusasetuksen tulkinta polkumyynnin vastaisten sääntöjen valossa

54 BEUC katsoo, että komissio on vedonnut virheellisesti polkumyynnin vastaisiin sääntöihin. Se esittää tältä osin kaksi perustelua.

55 Ensinnäkin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan GATT-sopimuksilla ei ole välitöntä oikeusvaikutusta yhteisön oikeudessa (asia C-280/93, Saksa v. neuvosto, tuomio 5.10.1994, Kok. 1994, s. I-4973, 103—111 kohta). GATTin erityispiirteet estävät komissiota vetoamasta GATT-sopimuksen sääntöihin yhteisön oikeuden toimen laillisuuden perustelemiseksi.

56 Joka tapauksessa vaikka oletettaisiin, että päätöksen laillisuutta voitaisiin arvioida GATT-sopimuksen sääntöjen perusteella, se ei kuitenkaan olisi selvästi lainvastainen.

57 Polkumyynnin vastaisten sääntöjen 6 artiklan 11 kohdassa on luettelo, joka ei ole tyhjentävä, sopimuksessa tarkoitetuista asianosaisista. Sen toisessa alakohdassa määrätään selvästi, että luettelo ei estä sopimuspuolia sisällyttämästä asianosaisiin muitakin osapuolia. Jos jäsenen on käytettävä tätä etuoikeutta, äskettäin näin luokitellut osapuolet ovat asianosaisia, ja niillä on kaikki sään-

töjen 6 artiklassa annetut oikeudet ja mahdollisuudet kaikkien polkumyynnin vastaiseen menettelyyn liittyvien seikkojen osalta (polkumyynti, vahinko, syy-yhteys) eikä ainoastaan 6 artiklan 12 kohdassa annettuja mahdollisuuksia.

58 Yhteisön lainsäätäjä on säätäessään perusasetuksen 5 artiklan 10 kohdan, 6 artiklan 7 kohdan ja 21 artiklan turvautunut WTO:n jäsenten mahdollisuuteen tunnustaa kuluttajajärjestöille asianomaisen osapuolen asema. Näissä artikloissa varmistetaan asianmukaisesti niiden GATT-sopimuksen sääntöjen täytäntöönpano, joissa kuluttajajärjestöille annetaan oikeus saada ei-luottamuksellisia tietoja kaikista menettelyyn liittyvistä seikoista, polkumyynti, vahinko ja syy-yhteys mukaan lukien.

59 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus yhtyy tältä osin kantajan väitteeseen. Sen mielestä polkumyynnin vastaiset säännöt ja perusasetus eivät ole keskenään ristiriidassa. Polkumyynnin vastaisten sääntöjen 6 artiklan 11 kohdassa sopimuspuolille jätettyä laajaa valinnanvapautta ei ole mitenkään rajoitettu 6 artiklan 12 kohdassa. Viimeksi mainitussa määräyksessä viranomaisten edellytetään antavan tutkittavana oleva tuote teollisille käyttäjille ja silloin, kun tuotetta yleisesti myydään vähittäiskaupassa, edustuksellisille kuluttajajärjestöille mahdollisuus toimittaa tiettyjä tietoja. Tämä velvollisuus antaa tiettyjä oikeuksia kuluttajajärjestöille, kun tuotetta myydään vähittäiskaupassa, on täysin yhteensopiva sen kanssa, että niille on mahdollista antaa tiettyjä oikeuksia, vaikka tuotetta ei myytäisikään vähittäiskaupassa. Juuri näin on lainsäätäjä tehnyt perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdassa ja 21 artiklassa.

60 Komissio myöntää, että polkumyynnin vastaiset säännöt eivät estä myöntämästä jäsenille laajempia oikeuksia. Se korostaa kuitenkin, että perusasetuksen viidennen perustelukappaleen mukaan polkumyynnin vastaiset säännöt sisältävät "uudet ja yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti — — tutkimuksen vireillepanoa ja sen jälkeistä tutkimusta koskevia menettelyjä — — ; muutosten laajuuden vuoksi ja uusien sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi yhteisön lainsäädäntö olisi mahdollisimman hyvin saatettava uusien sopimusten mukaiseksi". Huomauttaessaan, että lainsäädännössä on

toistettu polkumyynnin vastaisissa säännöissä käytettyjä ilmaisuja, yhteisön lainsäätäjä on samassa yhteydessä korostanut, että jos sopimuksesta lainatut ilmaisut on otettu asetukseen, niillä täytyy olla sama merkitys yhteisön oikeudessa kuin kyseisessä sopimuksessa.

61 Komissio katsoo, että ilmaisun "silloin, kun tuotetta yleisesti myydään vähittäiskaupan portaassa" sivuuttamisen perusteella ei voida päätellä, että yhteisöllä olisi ollut tarkoitus antaa "kuluttajajärjestöille" eri määritelmä kuin polkumyynnin vastaisissa säännöissä. Näiden sanojen lisääminen olisi ollut tarpeetonta, koska samaan rajoitukseen päästään sillä, että ainoastaan samankaltaisten tuotteiden kuluttajia voidaan pitää menettelyssä asianomaisina osapuolina.

62 Komissio korostaa, että polkumyynnin vastaisten sääntöjen 6 artiklan 12 kohdassa viitataan "edustuksellisiin kuluttajajärjestöihin", kuten perusasetuksen 21 artiklassa. Se väittää, että kantajaa ei voida pitää nyt esillä olevassa asiassa "edustuksellisena", koska se ei edusta valkaisemattoman puuvillakankaan kuluttajien intressejä, vaan valkaisemattomasta puuvillakankaasta johdettujen lopputuotteiden kuluttajien intressejä.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

63 Riidanalaisen päätöksen sanamuodosta ilmenee komission katsovan, ettei BEUC:tä voida pitää yleisesti ottaen perusasetuksen 5 artiklan 10 kohdassa, 6 artiklan 7 kohdassa ja 21 artiklassa tarkoitettuna asianomaisena osapuolena muita kuin vähittäiskaupassa myytyjä tuotteita koskevissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä.

64 On selvää, että tämä komission tekemä ero niiden tuotteiden, joita ei myydä vähittäiskaupassa, ja muiden tuotteiden välillä perustuu polkumyynnin vastaisten sääntöjen 6 artiklan 12 kohtaan. Kantaja vetoaa kuitenkin siihen, että perusasetuksen säännöksiä ei voida tulkita kyseisten sääntöjen määräysten valossa.

65 On kuitenkin todettava ensinnäkin, että yhteisöjen tuomioistuin on katsonut yhdistetyissä asioissa 21/72, 22/72, 23/72 ja 24/72, International Fruit Company ym., 12.12.1972 antamassaan tuomiossa (Kok. 1972, s. 1219, 18 kohta; Kok. Ep. II, s. 49), että tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen määräykset olivat yhteisöä sitovia. Sama toteamus pätee sekä vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevaan yleissopimukseen (EYVL L 336, s. 11), joka sisältyy myös WTO-sopimuksen liitteeseen 1 A, että vuoden 1994 polkumyynnin vastaisiin sääntöihin (ks. asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2069, 29 kohta).

66 Toiseksi on korostettava, että perusasetuksen kolmannessa perustelukappaleessa todetaan, että "yhteisön sääntöjä olisi muutettava" Uruguayn kierroksen (1986—1994) monenvälisten neuvottelujen tuloksena tehtyjen uusien sopimusten ja niiden joukossa polkumyynnin vastaisten sääntöjen "perusteella". Lisäksi kyseisen asetuksen viidennessä perustelukappaleessa täsmennetään, että kyseiset polkumyynnin vastaiset säännöt sisältävät "uudet ja yksityiskohtaiset säännöt", jotka koskevat erityisesti polkumyyntimarginaalin laskemista, tutkimuksen vireillepanoa ja sen jälkeistä tutkimusta koskevia menettelyjä, mukaan lukien tosiasioiden vahvistaminen ja käsittely, väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottaminen, polkumyyntitullien määrääminen ja kantaminen, polkumyyntitoimenpiteiden soveltamisaika ja tarkastelu ja polkumyyntitutkimukseen liittyvien tietojen luovuttaminen, ja että "muutosten laajuuden vuoksi ja uusien sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi yhteisön lainsäädäntö olisi mahdollisimman hyvin saatettava uusien sopimusten mukaiseksi".

67 Tästä seuraa, että komissio tulkitsi perustellusti perusasetusta polkumyynnin vastaisten sääntöjen valossa.

68 Näin ollen on tutkittava, onko komissio soveltanut oikein kansainvälisen oikeuden säännöksiä, toisin sanoen, edellyttivätkö polkumyynnin vastaiset säännöt todella nyt esillä olevassa asiassa hyväksyttyä asetuksen tulkintaa.

69 Vaikka on totta, että polkumyynnin vastaisten sääntöjen 6 artiklan 11 kohdassa "asianosaisiin" ei ole sisällytetty kuluttajia edustavia järjestöjä, tässä määräyksessä täsmennetään kuitenkin, että jäsenet voivat sisällyttää asianosaisiin muitakin kuin nimenomaisesti mainitut kotimaiset ja ulkomaiset osapuolet. Tälle mahdollisuudelle ei ole asetettu mitään rajoituksia.

70 Polkumyynnin vastaisten sääntöjen 6 artiklan 12 kohdassa täsmennetään, että silloin, kun tuotetta yleisesti myydään vähittäiskaupassa, viranomaisten on annettava muun muassa edustuksellisille kuluttajajärjestöille mahdollisuus toimittaa tietoja, jotka ovat asiaankuuluvia polkumyyntiä, vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevassa tutkimuksessa.

71 Kuten komissio on myöntänyt kirjelmissään, se, että tämä mahdollisuus on välttämättä myönnettävä edustuksellisille kuluttajajärjestöille ainoastaan silloin, kun tuotetta myydään yleisesti vähittäiskaupassa, ei velvoita yhteisön lainsäätäjää asettamaan tätä samaa edellytystä, jos se päättää laajentaa "asianomaisten osapuolten" piiriä muihin kuin polkumyynnin vastaisten sääntöjen 6 artiklan 11 kohdassa nimenomaisesti mainittuihin henkilöihin ja erityisesti edustuksellisiin kuluttajajärjestöihin.

72 Tästä seuraa, että perusasetuksen viidennen perustelukappaleen mukaan polkumyynnin vastaisten sääntöjen ilmaisut on päätetty ottaa mahdollisuuksien mukaan yhteisön lainsäädäntöön uusien sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi. Tältä osin on selvää, että yhteisön lainsäätäjä on

nimenomaisesti päättänyt olla tekemättä tätä eroa tällaisille järjestöille myönnettyjen oikeuksien osalta, koska se ei tee eroa yleisesti vähittäiskaupassa myytyjen ja muiden tuotteiden välillä.

73 Polkumyynnin vastaisista säännöistä ei siis ilmene, että komissio olisi voinut tulkita perusasetuksen säännöksiä siten, että kantajan oikeus tulla pidetyksi asianomaisena osapuolena rajoittuisi ainoastaan yleisesti vähittäiskaupassa myytyjen tuotteiden polkumyynnin vastaisiin menettelyihin.

74 Komissio väittää kuitenkin, että asianomaiset eri osapuolet määritetään menettelyn kohteen ja kyseisten tuotteiden perusteella. Siten se ei pidä tietyn tuotteen polkumyynnin vastaisessa menettelyssä muiden kuin samankaltaisten tuotteiden tuottajia tai maahantuojia asianomaisina osapuolina.

75 On todettava, että perusasetuksen 6 artiklan 5 kohdassa säädetään, että asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua tutkimuksen aloittamista koskevassa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa ja esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jos nämä näkökannat ja tiedot on otettava tutkimuksessa huomioon. Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että polkumyynnin vastaisessa menettelyssä asianomaisena osapuolena pitäminen edellyttää, että sen toiminnan ja menettelyn kohteena olevan tuotteen välinen objektiivinen yhteys näytetään toteen.

76 Edellä esitetystä seuraa, että komissiolla ei ole oikeutta jättää kuluttajajärjestöjä automaattisesti asianomaisten osapuolten piirin ulkopuolelle soveltamalla vähittäiskaupassa myytyjen tuotteiden ja muiden tuotteiden välillä tehtävän eron kaltaista yleistä kriteeriä. Komission on tapauskohtaisesti päätettävä, onko osapuolta pidettävä asianomaisena osapuolena kunkin yksittäistapauksen olosuhteiden perusteella.

77 Näin ollen komissio ei voi jättää kuluttajajärjestöjä polkumyynnin vastaisen menettelyn ulkopuolelle antamatta niille mahdollisuutta osoittaa, miten kyseisellä tuotteella voi olla niiden kannalta merkitystä.

78 Tämän johtopäätöksen vahvistaa se, että polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 3283/94 (EYVL L 349, s. 1), jolla korvattiin asetus N:o 2423/88, säädettiin nimenomaisesti ensimmäistä kertaa kuluttajajärjestöjen mahdollisuudesta ilmoittautua asianomaisina osapuolina samoin sanakääntein kuin perusasetuksessa on käytetty. Voidaan siten todeta, että yhteisön lainsäätäjän tarkoituksena oli antaa komissiolle mahdollisuus ottaa huomioon tällaisten järjestöjen toimittamat tiedot. Tässä tarkoituksessa perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jotta viranomaisilla olisi luotettava perusta kaikkien näkökantojen ja tietojen huomioonottamiseksi, kun ne päättävät, onko toimenpiteiden käyttöönottaminen yhteisön etujen mukaista, muun muassa kuluttajia edustavat järjestöt voivat ilmoittautua ja toimittaa tietoja. On kuitenkin korostettava, että kuluttajajärjestöjen mahdollista asemaa ei ole rajoitettu polkumyynnin vastaisen menettelyn tähän puoleen, vaan 6 artiklan 7 kohdan mukaan se ulottuu myös muihin tällaiseen menettelyyn liittyviin seikkoihin.

79 Nyt esillä olevassa asiassa ei ole kiistetty, että kantaja on järjestö, joka edustaa yhteisön toimielimissä kaikissa jäsenvaltioissa ja muissa Euroopan maissa toimivia kansallisia kuluttajajärjestöjä. Se ei siten edusta tietynlaisten kuluttajien etuja vaan kaikkia tavaroiden ja palvelujen kuluttajia.

80 Pelkästään se, että näitä tuotteita käsitellään ennen niiden markkinointia yleisölle, ei sellaisenaan anna komissiolle oikeutta päätellä, että käsiteltyjä tuotteita ostavia kuluttajia edustavilla järjestöillä ei voisi olla intressiä menettelyn lopputulokseen. Lisäksi jos polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamisella

pitäisi olla vaikutus käsiteltyjen tuotteiden hintoihin tai saatavilla olevaan tuotevalikoimaan, kuluttajajärjestöjen tältä osin esittämistä huomautuksista voisi olla hyötyä viranomaisille.

81 Tältä osin on kuvaavaa, että yhteisön viranomaiset ovat jo ottaneet huomioon lopullisten kuluttajien intressit välituotteita koskevissa menettelyissä. Esimerkiksi väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kumariinin tuonnissa 6 päivänä lokakuuta 1995 antamassaan asetuksessa (EY) N:o 2352/95 (EYVL L 239, s. 4) komissio pohti tuoksuseosten hintaan määrättävästä polkumyyntitullista aiheutuvan kumariinin hinnannousun mahdollisia vaikutuksia. Se katsoi, että "kumariinin kustannusvaikutus tuoksuseoksen tuotantokustannuksiin [jäi] enimmilläänkin muutamaan prosenttiin" ja että "sen vuoksi polkumyyntitullin aiheuttaman kumariinin hinnannousun vaikutus useimpien tuoksuseosten tuotantokustannuksiin olisi vähäinen". Se päätteli tästä, että sen "vaikutus lopputuotteen hintaan, siis niiden puhdistusaineiden, kosmetiikan ja hienojen hajusteiden hintaan, joissa tuoksuseos on osana, olisi täysin merkityksetön". Tästä seuraa, että myös välituotteen tapauksessa on täysin mahdollista, että kuluttajajärjestöt voivat esittää hyödyllisiä tietoja polkumyyntitullin vaikutuksesta lopputuotteisiin.

82 Komission väitettä, jonka mukaan kuluttajajärjestö ei voi toimittaa sille hyödyllisiä tietoja tuotteista, joita ei myydä yleisesti vähittäiskaupassa, ei voida siten hyväksyä. Joka tapauksessa on todettava, että jos tietyssä tapauksessa toimitetut tiedot eivät ole asiaankuuluvia tai tarpeellisia, komissiolla on aina mahdollisuus olla ottamatta niitä huomioon.

83 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että komission väite, jonka mukaan ilmaisulla "kuluttaja" tarkoitetaan yksinkertaisesti tietynlaista "käyt-

täjää", on ristiriidassa 6 artiklan 7 kohdan ja 21 artiklan 2 kohdan sanamuodon kanssa, joka osoittaa selvästi lainsäätäjän tarkoittaneen tilanteita, joissa kuluttajat eivät ole kyseisen tuotteen käyttäjiä, mutta jossa niillä on silti intressejä, jotka olisi otettava huomioon, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus väittää.

84 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että komissio on tehnyt virheen tulkitessaan perusasetusta, kun se on päättänyt, että kantajaa ei voitu pitää asianomaisena osapuolena polkumyynnin vastaisessa menettelyssä, koska tämä menettely koski tuotetta, jota ei myyty yleisesti vähittäiskaupassa.

85 Riidanalainen päätös on tämän vuoksi kumottava.

Oikeudenkäyntikulut

86 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt asian ja kantaja on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, lausunnon antamisen raukeamista koskevasta vaatimuksesta aiheutuneet kulut mukaan lukien. Saman työjärjes-

tyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen Yhdistyneen kuningaskunnan, joka tukee väliintulijana kantajan vaatimuksia, on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kumotaan 18.7.1997 tehty komission päätös, jossa tämä kieltäytyy pitämästä kantajaa asianomaisena osapuolena siinä menettelyssä, jonka johdosta komissio on antanut 7.4.1998 asetuksen N:o 773/98 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisemattomien puuvillakankaiden tuonnissa.**

2) **Kanne hylätään muilta osin.**

3) **Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, lausunnon antamisen raukeamista koskevasta vaatimuksesta aiheutuneet kulut mukaan lukien.**

4) **Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Cooke García-Valdecasas Lindh

Pirrung Vilaras

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä tammikuuta 2000.

H. Jung

kirjaaja

R. García-Valdecasas

laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja